

MINNINGARORÐ

Til minnis um svágin og vinmann mín, Leo Clothier

Var tú til, og sá meg skriva tað eg fari at skriva, hevði tú uttan iva sagt okkurt. Men, eg skrivi, tú er ikki, og vit eru nógv, ið sakna teg, innarliga.

Tú komst inn í lív mítt tá eg var 15, varð forlovaður við systur mínari Fróðu tá. Tað var sum at fáa ein stórabeiggja. Var annars vanur við, at kvinnurnar settu dagskránna, tí mennirnir antin vóru á sjónum ella til arbeiðis. Tað var gott at mæta tær. Ferðirnar á floti, túrurin til Skotlands, ið endaði í Leirwick við deksbáti okkara Álkuni eru gull verdar.

Minnist ferðina tú og eg og Marius, vinmaður tín, høvdu verið við báti tykkara Kinnfelli suðuri úr Borðuni, fekk tá mín fyrsta kalva. Á veg inn fingi vit harðan mótstreym. Men ein góður motorur saman við tveimum maskinmonnum kláraði túrin. Báturinn varð seinni tykkara, hjá pápa mínum og tær, Álkan.

Minnist teg eisini sum ein, ið bjóðaði av, fanst teg ikki í nøkrum. Haldi vit hava havt nakrar haðrar orðadystur, men altíð kunnað verið saman. Tí nærleiki og samleiki var og er týðningarmiklari enn tilvildarlig politiskt telving – vóru vit samdir um.

Haruskjótingin í Norðasta Haga saman við Eyðuni Waagstein og Páll í Dalsgarði eru søgur fyri seg, og soleiðis hugsi eg teg mangan: nógv góðar og mennandi upplivingar. Ikki minst fyrstu ferð eg skeyt haru saman við tær í Norðadali.

Minnist teg eisini sum umsorgarnarfullan ikki bert í mun til tíni børn, eisini míni og til tað, ið hevur týðning fyri okkum øll. Hugsi um túrarnar niðan á Ljósávatn, fiskitúrar við Álku og Mars. Og so royndu vit í felag at fáa eina skilagóða loysn í sb. við molan í Havn, men har rukku vit ikki.

Minnist teg sum ein samansettan, heitan og avbjóðandi persón, ið hevur havt stóran týðning fyri mítt liv. Takk fyri at tú var til.

Tú og Fróða tordu at ganga tykkara egnu leiðir, lívið í Danmark og í Svøríki ber prógv um tað. Men ikki minst tíðin aftaná í Føroyum har fyrirøka tykkara varð bygd upp.

Tú hevur altíð verið ein góður við- og mótspælari, eisini seinastu árin tá ið sjúka kom á teg. Eg sakni teg.

Hvíl í friði har tú er.

Heri Kragestein

Til minnis um okkara kæra Tórfinn

Tað er alt ov tíðliga at vit triggir her sita saman fyri at seta orð á mongu góðu minnini, vit hava havt saman við tær. Hin 23. mai komu sorgarboðini, at tú ikki vart millum okkum longur. Sjálvt um vit vita, at vit øll eru her á jørð til láns, so vóru hesi boðini sera svár hjá okkum trimum.

Tú komst inn í okkara lív, meðan vit vóru smádreingir. Tú komst inn í okkara familju og tú var har fyri okkum triggjar, sum vóru vit tínir synir. Tað lýsir eisini væl, hvussu eitt opið menniskja tú var, og hvussu stórt rúm tú átti í tínum hjarta.

Tú fall eisini beinanvegin til í gøtuni og, tóku øll teg til sín, og tú gjørdist ein natúrligur partur av felagsskapinum.

Tú tók á teg at uppala okkum og lærði okkum um alskyns táttir í lívinum. Tær dámdi væl at ganga á seiðaberg, og tók tú okkum altíð við, og høvdu vit nógv sera stuttligar løtur úti á "Nyhavnini" á seiðabergi. Hetta býr enn í okkum og dámar okkum væl at ganga á seiðaberg.

Tú fekk lutað eitt kolonihavastykki uppi á Ternuryggi, og varð nógv tíð nýtt har uppi, har tú setti niður alskyns grønmæti, eplir, jarðber við meira. Nógvu dreingirnir í gøtuni minnast hetta kolonihavastykkið væl, tí tað var her flestu okkara høvdu okkara fyrst lønta starv. Vit hjálptu við at trilla smágrót frá Sundsvegnum gjøgnum smáu gøturnar og yvir til stykkið. Grótið nýtti tú til at steinseta tjørn, smáttu og ymsar le-garðar.

Smáttan varð bygd sum elementir í túninum í Turiðargøtu,

og vóru nógvir av monnunum í gøtuni uppi í og góvu hjálpanði hond. Elementini vórðu trillaði niðan á stykkið, har hon varð sett upp. Smáttan er í sær sjálvum hugnalig við hems og borði. Tú hevði eisini fyrirreikað pláss til ein brennivogn. Tá smáttan stóð reist, varð fyriskipað ein stórir grilldagur har øll vóru samlaði at síggja verkið. Tú lat barnagarðar í økinum nýta stykkið sum teirra frístað, og hesi plantaðu eisini grønmæti til stóra gleði fyri børnini. Smáttan er har enn í dag, og barnagarðarnir á Ternuryggi nýta enn stykkið.

Húsini á Toftavegi í Vági gjørdi tú, sum alt annað tú tókst við, til eina sanna perlu. Økið kring húsini eru í dag ein snøggur urtagarður við vakstrarhúsi og hugnaligari steinlagdari gøtu, tilgjørdari á, sum rennur í ein hyl við springvatni. Har vaksa so nógv rabarbur, at ofta komst tú í neyð av teimum.

Altíð var hurðin opin. Eg minnst einaferð eg hevði verið og spælt fótbólt í Hvalba og avloysaraskipið hjá Smyrli hevði trupulleikar við bilportrinum, so vit sluppu ikki norðaftur til Havnar, tá avgjørdur vit 14 mans, at koyra til Vágs fyri at vita um til bar at fáa innivist. Og sjálvandi var tað eingin trupulleiki. Ikki nokk við tí, men so hevði tú sanniliga syrgt fyri morgunmati til okkum allar klokkan 9 morgunin eftir. Hetta lýsir teg so sera væl. Tú dámdi sera væl at verða saman við fólki og tú gjørdi altíð tað eyka fyri at øll skuldi føla seg væl. Tú var so lættur at verða góður við.

Tú fall væl til í Vági og nýtti

tú eisini nógva tíð saman við vinmonnunum í grannalagnum. Til dømis tá tú fylti 65 ár. Tú hevði verið í Havn eitt ørindi, og tá tú kom suðuraftur var húsið ruddað, støvsúgvað og vaskað. Allur maturin var eisini klárur, so tú manglaði bara at vaska tær.

Nógv sera góðar jóansøkur hava vit havt í húsunum í Vági, har hurðin altíð stóð opin fyri okkum og okkara vinfólki. Mangan vóru vit sera nógv vinfólk, og tú dámdi tað so sera væl at gera mat og hugna um okkum og okkara vinfólk. Títt lætta lyndi fall væl saman við okkara unga sinni. Tað verður ein løgin kensla, at vit nú skulu halda jóansøku uttan teg komandi ár.

Skrivað stendur, at gev og tær skal verða givið. Og sanniliga gav tú nógv. Og eigur tú eitt heilt serligt pláss í okkara hjarta.

Tú stórtreivst í Vági og tú stórtreivst í urtagarðinum. Vitandi at tú andaðist meðan tú gjørdi tað tær dámdi best, er okkum ein uggi í sorgini og sakninum.

Arne, Uni og Rói

Brúðleyp

Leygardagin 14. Juli 2018,
giftast Oydis Petersen og Tommy Næs Djurhuus, Tórshavn.

Vígslan verður í Horne Kirke, DK-5600 Faaborg kl.14.

Móttøka verður aftaná kl.15, har familja, vinir og kenningar eru vælkomín.

Tey, ið ynskja at halda dagin saman við okkum, kunnu tekna seg við at boða frá, í seinasta lagi 25. november 2017, á tpost: wedding@alphatravel.fo , tlf. 222625 Oydis ella tlf. 210375 Tommy.

Oydis

Tommy